श्रीःलक्ष्मीःदेवैःप्रेषिताऽपिमहद्द्वतंद्व्वाशंकितासतीतेनौपजगाम अद्भुतत्वेहेतुः अदृष्टेति ॥ २ ॥ उपेहिउपगच्छ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कालएवाहिःतस्मात् विव्यक्ताधीर्येषांतेषांकतमभयंयेनतत्करां बुजम् ॥ ५ ॥ तस्यश्रीवृत्तिहस्यकरस्पर्शेनधुतंनिरस्तमखिलमशुभंयस्य सपिदतत्क्षणमेवअभिव्यक्तम एरोक्षीभूतंपरात्मदर्शनं ब्रह्मज्ञानं यस्य निर्वतःसन्दिद्धो दृष्यंतीरोमां चितातनुर्यस्य क्विन्तं प्रेमाईदित्यस्य अश्रूणिलोचनयोर्यस्य परमपुरुषार्थ विव्यवद्यो निर्वातःसन्दिद्धो दृष्यंति। ॥ १ ॥ स्वित्तिक्ष्यंत्रेमाईदित्यस्य अश्रूणिलोचनयोर्यस्य परमपुरुषार्थ विव्यवद्यो निर्वादेशेनसाधनत्वेनत्वयर्थः ॥ ६ ॥ सुसमाधिमेवाह तिस्मन्तेवन्यस्तंद्वयमीक्षणंचयेनेति ॥ ७ ॥ स्वित्तिनित्वसमस्तेषुतत्कपाऽमृतदृष्ये प्रन्हादः क्वित्रस्त्रोतिसत्त्ययेद्विचत्वारिशताहरिम् ॥ १ ॥ तत्रतावदात्मनोभगवत्स्तुतावनधिकारिमवाशंक्याधिकारंसंभावयन्त्राह ब्रह्माद्यइतिपंचिभिः मुनयोम

साक्षाच्छीः प्रेषितादें वैद्देश्चातन्मह्दद्भुतम्॥ अदृष्टाश्चर्तपूर्वत्वात्सानोपेयायशंकिता॥ २॥ प्रहादं प्रेषयामा सब्धाऽवस्थितमंतिके॥ तातप्रशमयोपेहित्वपित्रेकृपितंप्रभुम्॥ ३॥ तथेतिशनकेराजन्महाभागवतोऽर्भ कः॥ उपत्यभुविकायेनननामविधृतांजिलः॥ ४॥ स्वपादमूलेपिततंतमर्भकं विलोक्यदेवः रूपयापरिष्ठुतः॥ उत्थाप्यतच्छीष्ण्यद्धात्करां बुजंकालाहि वित्रस्त धियां रुताभयम्॥ ५॥ सतत्करस्पर्शधुता खिलाशुभः सप धिमित्र्यक्तपरात्मदर्शनः॥ तत्पादपद्मेहदिनिर्वतोद्धोद्धप्तत्तुः क्षित्रस्दश्रुलोचनः॥ ६॥ अस्तोषीद्धरिमे काग्रमनसासुसमाहितः॥ प्रेमगद्भदयावाचात्म्यस्तह्दयेक्षणः॥ १॥ प्रहादउवाच ब्रह्मादयः सुरु रगणामुनयोऽथिसद्धाः सत्वेकतानमतयोवचसां प्रवाहेः॥ नाराधितुंपुरुगुणेरधुनापिपिपुः कितोष्टमईति समेहरिरुग्रजातेः॥ ८॥ मन्येधनाभिजनस्पतपः श्रुतोजस्तेजः प्रभाववलपोरुषबुद्धियोगाः॥ नाराधनाय हिभवंतिपरस्यपुंसोभक्त्यातुतोषभगवान् गजयूथपाय॥ ९॥ ननशीलाः सिद्धाः ज्ञानिनोपि कथंभूताः सत्वरवे श्रुतोजाः सिद्धाः ज्ञानिनोपि कथंभूताः सत्वरवे श्रुतोलाः सिद्धाः ज्ञानिनोपि कथंभूताः सत्वरवे श्रुतोलाः स्वरवे श्रुतोलाः सिद्धाः ज्ञानिनोपि कथंभूताः सत्वरवे श्रुतोलाः स्वरवे श्रुताः स्वरवे श्रुतोलाः स्वरवे श्रुतोलाः स्वरवे श्रुताः स्वरवे श्रुताः स्वरवे श्रुतोलाः स्वरवे श्रुताः स्वरवे श्रुते स्वरवे स्व

किसमंस्तानोविस्तारोयस्याःसामितर्येषाम् तथाविधाअपि वचसांप्रवाहेरपितथाबहुभिर्वक्ष्यमाणेर्गुणैरिपयमाराधियतुंनिपपुः नपूर्णाःनशक्ताइ कि त्यर्थः सहिर्मेममकथंतोषंप्राप्तमहिति तत्रहेतुःउपजातेःउपाघोराआसरीजातिर्यस्य ॥ ८ ॥ एवंहिरितोषणेस्वस्यायोग्यतामाशंक्ययोग्यतांसंभाव कि यति मन्यइतिद्वाभ्याम् आभिजनःसत्कुलेजन्म रूपंसौंदर्यम् श्रुतंपांडित्यम् ओजःइंद्रियनेपुण्यम् तेजःकांतिः प्रभावःप्रतापः पोरुषमुद्यमः बु कि द्विःप्रज्ञा योगोऽष्टांगःएतेधनादयोद्वादशापिगुणाःपरमस्यपुंसःआराधनायनभवंति हियतः केवलयाभक्तयेवननुगजेंद्रायतुष्टोऽभवत् ॥९॥